

ALEKSANDRA UROŠEVIĆ

Tačno otprilike

ZBIRKA PRIČA ZA DECU

ilustrovala
Marica Kicušić

Laguna

Copyright © 2015 Aleksandra Urošević
Copyright © 2015 Laguna

sadržaj

PA ŠTA!	7
MAPA	9
JA, U DATIM OKOLNOSTIMA	12
KOJA JE ŽIVOTINJA MOJA MAČKA?	16
POJEO JE BUBAMARU	19
NOVOGODIŠNJE OTKRIĆE	22
ČINJENICE O ČINJENICAMA	27
DEVOJKA ZMAJA NADMUDRILA	28
RAPSODIJA U CRVENOM ILI VILE IGRAJU ZAUVEK	32
IZNENAĐENJE	34
IVINA POSLA	37
POŠTENI NALAZAČ	39
MRZI ME	42
DOSADNA PRIČA ILI IZ DNEVNIKA JEDNE DARIJE	45
DEČAK SA KLACKALICE ZA JEDNU OSOBU ILI ŠTA MI JE NEMANJA ISPRIČAO DOK JE ČEKAO	48
GRADSKA FACA	51
NESTAŠNA STAŠA	54
VESNA IZ ORMARA	58
REČI I TREPTANJA	61
SILVIJA, ŠTA TI UOPŠTE ZNAŠ O KONJIMA	65

ŽVAKOLOGIJA	67
KARLO HOĆE DA MI BUDE DRUG	70
SEDAM NEOPRAVDANIH I PETICA IZ SRPSKOG	73
NAMĆORASTA SOVA SOFIJA	76
ARA NA SEVERNOM POLU	82
PINGVIN U KAIRU	85
O UKUSIMA NE VREDI RASPRAVLJATI	88
GDE SPAVAJU SNOVI	95
PROGLAS	101
BELEŠKA O PISCU	109
BELEŠKA O ILUSTRATORU	111

DRAGI ČITAOCI,

Pred vama je zbirka priča koje, otprilike tačno i svakako samo zajedno, čine jednu jedinstvenu priču. Ta priča nema početak a nema ni kraj tako da možete da je čitate od poslednje strane, a možete i od prve kao sva dobra deca. Ovo su priče o činjenicama i bezvezarijama, o nekim ljudima ili životinjama koje poznajem ili ne poznajem, ili su mi sami o ovome pričali ili sam baš sve izmislila...

Pa šta!

PRIČE POČINJU OD MOG PRVOG KOMŠIJE,
PA DO DRUGOG, PA PETOG, PA SE ŠIRE PO
GRADU, ŠKOLI, ŠUMI, SVE DO AFRIKE I SE-
VERNOM POLA! ZBOG TOGA SAM REŠILA DA
VAM NAPRAVIM JEDNU MAPU KAKO BISTE
SE BOLJE SNAŠLI ILI LEPŠE IZGUBILI...

za početak,
DOZVOLITE DA

se predstavim...

Ja, U DATIM OKOLNOSTIMA

Ko kaže da nisam pas? Kad se vozim gradskim prevozom, izbacim kroz prozor celu glavu i obe šape (dobro, ruke – ako baš insistirate...).

Ko kaže da nisam sova?! Noću, kad svi spavaju, meni su oči velike kao komšinici Nati koja nosi one piksla-naočare, znate one sa debelim staklima.

Ko kaže da nisam mrak? Kad se loše našminkam, odlično plašim ljude unaokolo...

Mislite da nisam mačka? Grdno se varate... Baš danas sedela sam ujni u krilu i nisam ustala dok me nije mazila sat i 45 minuta, tačno otprilike.

Šta? Ja nisam usisivač?! Baš pre neki dan prosula sam zdelu s mrvljenom čokoladom i sve sam pokupila i pojela! (Bila bih vam vrlo zahvalna ako ovo ne biste ispričali mojoj mami.)

Ma ko kaže da nisam guska?! Juče su me pitali gde je Šantićeva ulica, a ja nisam imala pojma.

Znate šta, ako vam ovi dokazi nisu dovoljni, ja stvarno ne znam šta da vam kažem. U stvari, znam samo ovo: ja mogu da budem šta god hoću, a vi ako hoćete da budete samo dečak ili devojčica, nemojte se žaliti kad vas budu pitali koliko je 60 puta 3, a vi niste kokoška!

Kva kva kva kva kva...

a ZATIM JE JEDINO ISPRAVNO DA PREDSTAVIM
JEDNO PO JEDNO

a UKUPNO DVA STVORENJA

koja mi sede u krilu

DOK VAM OVO PIŠEM...

KOJA JE ŽIVOTINJA MOJA MAČKA?

Moja mačka Lola je sova. Sočka! Ima vrlo male uši, frizuru koja raste iz njih i velike buljave oči. Noću, kad svi spavaju, ona kreće u lov. Po dnevnoj sobi.

Moja mačka je zec. Zekomac! Ponekad zaspi na leđima i podigne šape uvis kao da vežba aerobik i onda primetim – te noge prosto nisu mačje, te su noge zečje! Ili je zec ili je ukrala zecu patofne! Savetujem svima koji imaju mačke da na to obrate pažnju.

Moja mačka je lav. Lavomac! To dokazuje velika griva koju gaji oko vrata i koju frizira svakog dana. Izgleda ponosno. Ja se toliko zbunim da počnem da joj persiram. Mislim da ona to i hoće.

Moja mačka je veverica. Vevečka! Ima dugačak čupavi rep koji joj služi za brisanje prašine.

Moja mačka je aždaja – maždaja! Kad otvori usta da zevne, događa se neverovatna promena. Oštri očnjaci,

duboka usna duplja poput mističnog tunela u podnožju planine Mačkov (za koju sam sigurna da postoji negde tačno otprilike kod Rusije) i dugačak roze jezik, hrapav kao šmirgla. Aaaaaaa!

Moja mačka je slepi miš. Mačkomiš! Redovno se zaleti i udari glavom o vrata od terase.

Na ove moje reči, mačka Lola podiže vrtoglavu glavu i pomisli: „Miš? Miš? Da li je neko rekao miš?!“

Ipak je mačka mačka. Mačkačka!

POJEO JE BUBAMARU

Pojeo je bubamaru!

Tako počinje ova priča. Telefonskim razgovorom. Čarlijev vlasnik pozvao je telefonom Čarlijevu vlasnicu i rekao:

– *Halo...*

A ona je brzo i veoma tiho odgovorila: – *Ne mogu sada da razgovaram, u biblioteci sam.*

A onda je vlasnik brzo i veoma glasno rekao: – *Dobro, samo da ti kažem – pojeo je bubamaru!* I spustio slušalicu.

Vlasnica zna da u biblioteci treba biti tih, ne treba remetiti čitače. Potrudila se, nije razgovarala telefonom, ali samo ova jedna rečenica bila je dovoljna da se gromko nasmeje i prekine čitalačku tišinu. Čarli je pojeo bubamaru. Čarli, njeno žuto mače s velikim ušima pojelo je bubamaru – smejući se, pravdala se namrgođenim čitačima.

Da li zbog prisustva knjiga ili ljubavi prema Čarlju, vlasnica je počela da zamišlja. A kad tako počne, vreme leti, leti...

Leti bubamara! Čarli zeva na terasi. A kad Čarli zeva,

namesti prvo usta u obliku slova U, zatim u O i na kraju u A. I baš na slovu A, Čarli zatvori usta završivši zevanje, nesvestan da je jedna jadna bubamara ostala zarobljena u njima i progutana! Pomislio je da se nešto čudno desilo tek kad su iz usta počele da mu izlaze crne tufne... Jedna, dve, osam, dvanaest crnih tufni! Ne ume Čarli da broji, to samo vlasnica tako zamišlja...

Ali ako vlasnica sve samo zamišlja, kako onda objašnjavate to da je njena crvena bluza, koja se tog dana sušila na terasi, postala crvena bluza na tufne!?

NOVOGODIŠNJE OTKRIĆE

Čarli spava na Loli, Lola spava na fotelji, fotelja na tepihu a tepih na parketu. Svi spavaju kao da nije Nova godina! Parket sanja o vremenu kad je bio mlad, tek uglačan i bešuman. Fotelja sanja o novom štofu sa motivima lišća. Lola sanja piletinu za večeru, a Čarli sasvim sigurno sanja Lolu. Čarli je malo mače sa izuzetno velikim ušima, ovo je njegova prva Nova godina. Mačka Lola je već prespavala sedam Novih godina što znači tačno otprilike 882 vatrometa! Čarli se u svemu ugleda na Lolu. Lolu to strašno nervira, ne voli kad je imitiraju jer je dugo gradila svoj jedinstveni stil. Ona zna da Čarli ne zna ništa o vatrometu u dvanaest sati koji već pokolenjima uspešno plaši mačke širom planete i osvetnički se raduje Čarlijevom iznenadnom buđenju, koje će neizbežno uslediti za samo nekoliko minuta.

Grad je utihnuo, drži dah dok pulsira u savršenom ritmu: deset, devet, osam, sedam...

Za ovih sedam zima, Lola je zabeležila čak četiri vrste vatrometa: zviždajući, pucajući, pršteći i zviždupucapršteći vatromet. Na prvi pucanj pucajućeg, Čarli podiže jedno veliko uvo. Na drugi podiže i drugo. Na prvi zvižduk zviždajućeg vatrometa Čarli upitno pogleda Lolu. Lola zahrče kao da se baš ništa ne dešava, svakako ništa što nije već čula i videla 882 puta. Pršti prštajući, a Čarli skače sa Lole, fotelje i tepiha na parket. Parket, pošto odavno

više nije bešuman, zaškriputa i zakvrcnu pod Čarlijevim kandžama. Čarlija i to uplaši. Lola se silno zabavljala – pa on se plaši i sebe samog! Skakao je Čarli sa parketa na sofu, sa sofe na trpezarijski sto, sa stola na luster.

A onda je grad, kao da je izbrojao do deset – i to ne unazad već unapred – odahnuo i ponovo utihnuo. Lola oprezno i neprimetno podiže jedan od tri kapka jednog od dva svoja oka i primeti da se Čarlijeve velike uši i dalje pomeraju kao da još uvek čuju poneki puc, poneki zvižd ili neki sasvim novi zvuk?! Lola osluškuje, ali ne čuje ništa. Možda Čarlijeve velike uši veliko čuju?

Lola se odrekla svog dragocenog parčeta piletine i ponudila ga Čarliju u zamenu za informaciju. Šta je jedno parče piletine za možda petu vrstu vatrometa?!

KAO ŠTO SAM OBEĆALA, NASTAVLJAMO SA
KOMŠILUKOM, GRADOM I OKOLINOM...

ČINJENICE O ČINJENICAMA

Darko je Darko koji ne zna da vozi bicikl i nikad nije video ježa.

– Darko, kako to da ne znaš da voziš bicikl i nisi video ježa? – pitaju ga.

– Lepo, nisam. To je činjenica – odgovara Darko.

Takav je Darko. Barata samo činjenicama! A koliko ih tek zna... Tih činjenica, mislim. Darko, u stvari, zna sve – Darko je odgovor na sva pitanja! Na primer:

Koji je glavni grad Mozambika?

Koliko noktiju na nogama ima nosorog?

Kako uplašiti žirafu?

I naravno: koja je razlika između smokve i Moskve?

A uglavnom zna i gde možeš da kupiš frizbi. Ma, kad biste znali Darka, sve biste znali!

Još jednu stvar rekla bih vam o Darku, a onda možete da od čuđenja operete uši i protrljate oči. Ako hoćete da saznate više o Darku, pitajte ježeve. Ježevi znaju mnogo toga o Darku. Jer to što Darko nikad nije video ježa, ne znači da jež nikad nije video Darka. To je činjenica!

DEVOJKa ZMAJA NADMUDRILA

(MALI ČAS KAJT SURFINGA)

Šta je to na nebu?! Avion? Leteći tanjir? Raketa?! Ne, to je Ćira! Brža od metka, jača od lokomotive!

Ovo je istinita bajka o mojoj prijateljici Ćiri koja je, na jednom letovanju, ukrotila zmaja! (Da, da, ja takve ljude poznajem...)

Ona ima dugu plavu kovrdžavu kosu i iste takve plave kovrdžave oči. Da, da, ja takve ljude poznajem...

Ona nije nikakva careva kći, niti živi na čardaku ni na nebu ni na zemlji. Ona jednostavno boravi u šatoru. Onom za kampovanje. A baš tu, iza sedam mora, živeo je i jedan zmaj. Ne, to nije bio troglavi, niti devetoglavi zmaj, on prosto nije ni imao glavu! Objasniću. On je zapravo bio nešto poput padobrana kojim možeš da letiš iznad mora. Predivno, zar ne? Ali nije to tako lako – kao: kupiš padobran-zmaj, popneš se i letiš – ne, ne, moraš prvo da ukrotiš tog zmaja! A kad ga ukrotiš, onda – uživancija! Letiš iznad mora, svi ti se dive, a ti gledaš svoja posla...

Svakog dana, devojka je marljivo vežbala kroćenje zmaja, ali ovaj, uglavnom bi zmaj ukrotio nju... Koliko god se Ćira trudila, zmaj je na svojoj strani imao straaašni severni vetar. I šta sad? Sad vi mislite – došao jednog lepog dana jedan princ na belom zčaju i spasio je? Varate se. Ovako je to bilo...

Bore se Ćira i zmaj. Ćira vuče levo, zmaj vuče desno. Ćira vuče napred, severac vuče nazad... Vrlo fer borba u kojoj je uglavnom zmaj pobeđivao jer bi se Ćira umorila na kraju dana, odustajala i odlazila

